

Ulna ad brachiale ductus, & inferioris ipsius sedes historia.

Cæterum ulna à suo cum humero articulo deorsum recta quodammodo uersus brachiale fertur, sensim gracilescens, tenuiorque tantisper facta dum ad brachiale usque pertingat, illic enim ex tenui longaque ceruice rursus non nihil aucta, appendice donatur instar capituli cuiusdam rotunda, sed uaria interim. Hæc nanque inferiori ipsius parte processum obtinet, quem, quia in acutum procedit, Græci dissectores à scriptorij styli imagine *παρὰστυλίου* & *υποστυλίου* appellant: in hoc formatum, ut sinum adaugeat, quo brachiale ad cubitum articuli docebimus: utque ab ipso ligamen articulum continens pronascatur. Verum huius processus usum paulo post, uel Galeni huic processui nimum tribuentis nomine, explicatius aggrediar. Inferior igitur ulnæ appendicis sedes brachiale respiciens, ad internū latus acuti illius processus inæ qualem quendam nanciscitur sinum, in quem cartilago firmatur, quam à radio pronatam magna ex parte ita inter brachiale & ulnam audies repositam, ut neque brachiali neque ulnæ adnascatur, eiusque generis cartilago sit, quam priuatim in maxillæ inferiori ad superiorem articulis, & in clauicularum cum conterminis ossibus nexu, contineri dudum retulimus. Porro si sinum illum appendicis ulnæ exceperis, tota sedes brachiale spectans, ad eum modum cartilagine incrustatur, quo sinus capitæ articulorum obducitur læuigarique solent. Præter hunc sinum appendix ulnæ, in externa ipsius sede sinum sibi insculptum gerit, qui oblongus, & (ut sic dicam) teres est, tendini paratus, eius musculi qui postbrachiali ante paruum digitum insertus, brachialis extensionis autor habetur. Verum præter hanc appendicem, ulnæ secundum ipsius longitudinem forma & impressiones quædam, & ipsius instar linearum tubera, adhuc expendenda ueniunt. Primum itaque humilior ulnæ sedes ad posterioris ipsius iuxta humerum processus radicem, quæ cubito innititur, aliquouisp^m gibba est, sua amplitudine triangulum referens, qui ex carnis & musculis intectus, mox adempta cute conspicitur, duntaxat neruosa tenuitatem musculorum excipiens, quorum beneficio cubitus extenditur. Huius trianguli uertex deorsum per ulnæ longitudinem exporrigitur, & lineæ modo ob hoc maxime protuberat, quod huius lineæ latera à musculis duobus comprimantur, ipsa uel ulna musculis illis cedat, quorum alter exteriori lineæ lateri exporrigitur, postbrachiali ante paruum digitum insertus, ac brachiale extendens. Alter, qui interno lateri exporrigitur, & cui ulnæ os impensus cedit, brachiali ante paruum digitum insertus, idque flectit. Hæc ita protuberans lineæ, secundum inferiorem ulnæ sedem ultra medium ipsius longitudinis fertur: & præter hanc alia adhuc duæ cernuntur, quæ cum nuper dicta sic ulnam efformat, ut ipsa ab humero uersus brachiale procedens non teres, sed triangularis uideatur. Secunda igitur protuberans lineæ ab interiori latere radicis anterioris processus ulnæ recta deducitur, quæ commune latus cum prima lineâ constituit, quod ab illo musculo impressum est, quem modò brachiale flectere diximus. Aliud autem latus cum tertia lineâ efformat, quæ trium linearum acutissima asperissimaque est, & ab externo latere radicis ulnæ processus anterioris longissimè procedit, atque in hoc producitur prominens uel, ut ab ipsa ualidum pronasceretur ligamentum, quod radium ulnæ secundum cubiti longitudinem robustioris membranæ ritu connectit. Porro latus inter secundam lineam & tertiam repositum, musculorum gratia comprimitur, qui internam cubiti sedem occupat, quibusque hæc ab ulna & radio apta sedes paratur. Horum præcipuus est, quem tertium quatuor digitorum articulum flectere audies. Verum quia illi musculi in ipsorum quoque per ulnam progressu etiam sui ortus portionem assumunt, hoc tertium latus inter secundam & tertiam constitens lineas magis asperum occurrit, quam latus inter secundam lineam & primam conspicuum, à quo nullus pronasceritur musculus, nisi iuxta ulnæ cum humero articulum, ubi is principium ducit, qui radium in pronum ducentium superior est. Latus tertia & prima lineis circumscriptum, reliquis duobus minus est compressum, & priuatim lineam obtusam, sed longam & modicè prominentem, ac uiciniū tertiæ lineæ quam primæ deductam adipiscitur. Hanc Naturæ trium musculorum gratia produxit, qui ab ipsa triplici principio originem ducunt. Ac primum quidem eius musculi est, qui inter radium in supinum ducentium breuior habebitur, secundum autem & tertium pollicis ac indicis famulari motibus, in secundo libro docebimus: quem eo leuiori negotio intelliges, quo consideratius ea quæ modò narramus, in ossibus spectaueris. Sunt enim hæc non minus uisus ac cognitu iucunda, quam cerebri & aliarum, quas hodie solum miramur, partium sectio. ut interim de summo in artis nostræ operibus usu nihil dicā, dum ad has lineas scopum figentes, fractum ac luxatum os rite nos reposuisse certissimò cognoscimus. Ad hunc itaque modum ulna multum etiam ultra mediū ipsius longitudinis se habet. Vbi uerò brachiali propinquius accedit, teres omnino esset, nisi secūda lineâ insigniū inibi protuberaret, ac oblique deorsum protensa sedem adaptaret quadrangulā musculo, qui radij in pronum motus opifex hinc principium sumere docebitur. Porro si quid de ulna adhuc dicendū superstit, id iam unā in

Qui ulna secundum ipsius longitudinem habet.

in radij enarratione persequar, qui obliquus est, quatenus ulna recta. Radius nanque supra infraque ulnæ committitur, in medio autem ac per reliquam longitudinem ita arcuatim obliquatur, ut admodum ab ulna dehiscat, quod partim motus ratione perficitur, ut obliquo scilicet ductu radius ulna suffultus, in pronum supinumque promptè ageretur: partim, quò apta sedes & fundamentū musculis constitueretur, quos necessariò internam externamque cubiti sedem occupare oportuit. Quanquam magis obliqui sui motus occasione, quam musculorum gratia radium obliquari, plurimumque in medio ductu duo cubiti ossa inuicem abscedere, illa nos doceant animalia, quibus neque radius, neque radij beneficio manus extrema, in pronum supinumque ducitur. Equus nanque, ouis, eiusque generis animalia solidis, aut bifuleis donata ungibus, tota cubiti longitudine radium ulnæ adeò connatum a stabilitumque obtinent, ut ne tantillum quidē citra ulnam radius moueatur. In canibus uerò & felibus, & ijs in animalibus quibus pedes in digitos dirimuntur, radius mouetur quidem, sed tanto obscurius ac difficilius, quanto nos manuū motus perfectiores obimus. Distat igitur in his quoque animalibus radius ab ulna, uerum longè minus quam in homine, neque etiam adeò laxam articulationis speciem in illis, atque in homine, est cernere. Articulatur autem radius ulnæ supra infraque, differenti omnino articulo. supra enim ulna radium excipit, infra uerò à radio ulna excipitur. Ad externum itaque latus anterioris ulnæ iuxta humerum processus, sinus quidam instar quartæ circuli partis transtuerim exculpitur, læuis, & cartilagine incrustatus. Huic sinui internū latus capitis radij, cui sinus insculpitur humeri externum caput excipiens, appositè congruit, ac læue & orbiculatum hic factum, in illo sinu uoluitur. Infra autē iuxta brachiale, ubi radius crassescit, dilaturque, & insigni appendice donatur, huius appendicis humillimæ sedis sinus insculpitur, illi non absimilis, quem paulo ante in ulnam incisum retulimus. In hunc sinum cartilagine incrustatum superior appendicis ulnæ sedes capituli modo protuberans, cartilagineque obducta, reuoluitur: hacque ratione radius utriusque articuli beneficio tantummodo in pronum supinumque agitur. Non procul à superiori articulo, ubi radij ceruix consistit, radius asperum abruptumque educit processum, qui internam cubiti sedem respicit, & insertioni anterioris cubiti flexcentium musculi aptam sedē parat. Rursus reliquo ab humero uersus brachiale ductu, radius non omnino teres & læuis est. Verum secundum ipsius longitudinem humiliori sua sede acutam & insigniter extuberantem producit lineam, quæ tertiam ulnæ lineam respiciens, ligamentū admittit membranæ ualidissimæ ritu ambo cubiti ossa, quæ inuicem dehiscunt, colligans. Externum huius lineæ latus perinde ac internum quoque, compressum sinuatumque est, ut hoc internam cubiti sedem occupantibus musculis, illud uerò ijs qui in externa consistunt, cedat. Porro internum latus externo asperius est, quod priuatim musculus tertium pollicis os flectens, nō infimam sui exortus portionem ab illo latere sibi ascat. Deinde superior radij sedes è directo dictæ nuper lineæ consistens, penè teres est, & iuxta medium suæ longitudinis aliquouisp^m aspera occurrit, ut in hanc duo musculi ualidiorē molirentur insertionem: quorum alter radium in supinum agentium breuior est, alter uerò radium in pronum ducentium superior, cuius potissimum occasione asperitas illa cæatur, quod ipse nerueam potius quam carneam insertionē efficiat, longiusque in osse producat. In radij sede brachiali contermina, quam crassescere dilatarique dictum est, pleraque examussum inquirenda ueniunt. Primum enim hanc partem ita augeri oportuit, ut tandē apta constitueretur sedes, cui brachiale articulare queat. necessum etenim erat, brachialis cum cubito articulū, in hominibus paulò minus toto ad radicem referri: si modò quiescente ad humerum ulna, summa manus radij beneficio, & secundariò in pronum supinumque agi debuit. Si nanque in radio & ulna sinus, cui brachiale articuletur, æqualis portio exculperetur, & ipse interim sinus superiorē brachialis sedem imitatus necessariò transtuerim oblongus esse deberet, impossibile profectò fuisset & radium & summam manum in pronum supinum uel ferri, ulna interim ad humerū quiescente, ac ueluti huius motus basi ac fulcimento. Pars enim brachialis quæ ulnæ sinui infereretur, inarticularetur uel, clauī modo obstaret, quo minus uel tantillum radius immota ulna moueri posset. Operæ precium igitur fuit, inferiorem radij partem adeò crassescere, ut efficiendo sinui, cui brachiale articuletur, apta esset. Verum quia tenuis os nimum crassescere nequaquam expediebat, Natura etiam brachialis portionem ab ulna sustineri uoluit: at ita, ut uix puncto ulna brachiale contingeret. contingit autem acuto ipsius processu, quem stylo dissectionum periti assimilant. Ne enim ulna, reliqua sui appendicis sede, brachiale citra alterius corporis interuentum contingeret, Natura ab inferiori sede sinus in radij appendice brachialis gratia exculpti cartilaginem deduxit: quæ ulnæ appendicem ascendens, illam à brachiali dirimit, itaque articulum hunc aptat, ut ulna brachiale quidem sustineat, uerum proximè non contingat, totusque sinus (uti sanè oportuit) ad radium

Radius obliquus.

Radius ad ulnam articulationem.

Radius secundum ipsius longitudinem leuissimus & asperissimus.

Inferioris radij partis histologia.

Cartilago brachiale ab ulna dimens.